

Lê Thiên

Vào đợt đại Tòa Khâm sát Hà Nội và khu vực Giáo xứ Thái Hà của Dòng Chúa Cứu Thế cũng Hà Nội đã sôi sục trong nhiễu tháng qua. Mặt bên nêu bằng chứng về chế độ quy định của tài sản và giáo dân tập hợp của nguy hiểm trên khu vực tài sản của Giáo Hội mình, mặt bên là các quan chức chính quyền và nhân lực trực tiếp đứng ra "trở mặt sau nhòm mặt" để các phương tiện truyền thông chính quy hà hiếp tập sục, tranh đoạt bằng lý lẽ của kẻ mạnh! Thay vì chân thành "đãi thối" với nhau, kẻ cai trị dùng mưu ma chước quỷ toan nên mặt cụ thể "đãi chết" họ có chế độ p mữ, quy luật, kẻ tập hiếp kẻ bị trị. Và cuối cùng "la raison du plus fort est toujours la meilleure – Lý của kẻ mạnh luôn luôn thắng thế".

Chưa hết! Ngày 23/9/2008 Ủy ban Nhân dân thành phố còn gửi văn thư số 1437/UBND-NC cho Hội đồng Giám mục Việt Nam (HĐGMVN) yêu cầu "xem xét, xử lý và đề nghị xử lý nghiêm minh theo qui định của Giáo hội đối với Tổng Giám mục Ngô Quang Kiệt, linh mục Vũ Khôi Phiến, các giáo sĩ Nguyễn Văn Khôi, Nguyễn Văn Thế, Nguyễn Ngọc Nam Phong."

Ngày 25/9/2008, HĐGMVN gửi thư phản bác văn thư trên với câu trả lời lịch sự ngắn gọn: "HĐGMVN thấy các việc này không có làm gì ngoài việc Giáo luật hiện hành của Giáo hội Công Giáo."

HĐGMVN đã tỏ ra không đề nghị gì đến thái độ trách nhiệm của quan chức ký văn thư trong khi ư cách nhẩy xỏ m vào nơi bằng của tôn giáo khi đứng ra làm như cho chính quyền.

Những người dân thì ngấm ngấm nghĩ cách để tham mưu thái độ hàng hách của mấy ông quan Công giáo Hà Nội khi nhòm nhòm phát biểu của nhà văn Nguyễn Khôi: "Cái buồn của tôi là cái trái nghếch trong cùng mặt người, kẻ vô luân nói chuyện đố đố, tên ăn cắp dâm dâm phỉ bợ của công, người hàng hách tôi là tên nhòm nhòm bợ bợ nhòm." Rồi ông nhà văn đã phỉ phỉ khai rỗng: "Trong nhà thờ kẻ sống dâm dâm lãnh đạo của mặt Đấng theo học thuyết Mác Lê, tôi luôn luôn đứng về phía những người phỉ tôn trọng quyền chúng, sống mạnh mẽ của quyền chúng có thể thay đổi dòng chảy của lịch sử và sự phỉ của nhiễu cá nhân. Những cũng thốt trêu, không có mặt chế độ công hoà nào ở thờ kẻ 20 đời dám coi thờ người quyền chúng thì các nước xã hội chế nghĩa."

Thiệt tình, văn thư số 1437/UBND-NC của Ủy ban Nhân dân thành phố Hà Nội để bợ bợ lịch cách, phỉ phỉ và giá trị con người đã đưa ra nó, chế độ công nhân phỉ phỉ bàn cãi gì thêm.

Đieu đáng ghi nhận là cùng với thư trả lời cho cái văn thư quái đản số 1437/UBND-NC kia, HĐGMVN còn công bố mặt văn bản bày tỏ "Quan điểm của Hội đồng Giám mục Việt Nam về mặt sự việc trong hoàn cảnh hiện nay."

Trong bản quan điểm này HĐGMVN nêu ra mặt sự nguyên nhân đến đến "tình hình khiếu kiện dất đai kéo dài và chế độ gia đình quyết định" mà "nạn tham nhũng và hối lộ càng làm cho tình hình tệ hại thêm." Bên cạnh đó "mô thức phương tiện truyền thông thay vì là nhiếp ảnh liên kết và ca ngợi thông thì la liệt gieo rắc hoang mang và nghi kỵ" cũng như "mô thức

người có khuynh hướng sùng bái ông ba ông tổ, và như thế, ta o thêm bất công trong xã hội."

Có lẽ chúng phải đợi đến bây giờ HĐGMVN mới nhận ra các điếu trên đây. Nhưng đây dường như là lẽ đương nhiên, bằng văn thơ chính thức, HĐGMVN nói thẳng với nhà cầm quyền và toàn dân Việt Nam quan điểm của mình về "những điếu như các như trong lòng tâm" không thể không nói ra. HĐGMVN đưa ra lời cảnh báo:

"Ngày nay, một trong những nguyên nhân gây nhức nhối lòng dân là sự gian dối trong nhiều vấn đề, kẻ cao trong môi trường công nhân dân sự thật nhiều nhân lực gia đình họ cũng đang. Chẳng cần nói ai tha thiết với tiên đồng tiên nữ a đã trở thành dân tộc, không thể không quan tâm đến tình hình này".

Bản chất của Công nhân

Ông **Mikhail Gorbachev**, cựu Tổng Bí thư Đảng Cộng sản Liên Xô, đã từng lên tiếng công khai:
"Tôi đã bị lừa dối của cuộc đời để tranh cho lý tưởng công nhân; những ngày hôm nay tôi phải đau buồn mà nói rằng: Công nhân chỉ biết tuyên truyền và nói láo. "
Phải chăng đó là lời cảnh giác về căn tính gian manh của họ về Công nhân?

Độc Công Nhân Nguyễn Văn Thuận kể một câu chuyện dí dỏm về chính ngài và Độc Công Nhân Trần Văn Căn vào thời gian ngài còn là Tổng Giám mục tù nhân CS bị quân thúc tử Hà Nội như sau:

Có một lần Độc Công Nhân Trần Văn Căn gặp riêng Độc Tổng Giám mục Nguyễn Văn Thuận. ĐHY Căn hỏi thăm về cuộc sống của Độc Tổng Giám Mục Thuận trong thời gian mất tự do. Sau khi nghe Độc Tổng Giám Mục Thuận thuật lại cuộc sống trong tù của mình, ĐHY Trần Văn Căn tỏ vẻ khen và tỏ vẻ hài lòng:

- Như vậy là trong đó, Độc Tổng Giám Mục chắc hẳn phải sống khổ hạnh gì đó.

Độc Tổng Giám Mục Thuận trả lời:

- Đồ tha của Độc Công Nhân Y, cũng có phẩm giá chứ! Chúng tôi mình đang mất mà cán bộ hỏi thì mình cũng phải nói khể. Mình đang đói mà cán bộ hỏi, hỏi phải nói no, hay đang buồn cũng phải vui... Chẳng có gì nói không thật là hay phẩm thôi.

Độc Công Nhân Y Căn khoát tay và nói:

- Chúng ta đều phẩm giá như nhau.

Quả vậy, sống trong đống nọc xã hội chế nghĩa, mọi người – kể cả người trong tù ngoài nhà tù - đều bị bắt buộc phải nói dối, bắt buộc anh là ai, là gì và chức nào, thủ tục thành phẩm nào! Nói dối vì bị ép phải nói dối như bị ép cung. Ai đã sống ít nhiều thời gian dưới chế độ Công nhân cũng đều có kinh nghiệm bi-hài này.

Nhân viên của báo của HĐGMVN là đúng đắn.

Qua các diễn biến khi người đứng đầu của người dân cũng như của tôn giáo, các cách đối phó của họ mạnh táo trộm, lật lọng, vu khống trộm trộm của các cơ quan chính quyền Cộng sản càng ngày càng rõ.

Cộng sản = Lợi ích, gian dối

Thật ra, tại Việt Nam chúng phải nhìn thấy ngay những nhân tố rõ ràng của lợi ích của Cộng sản Việt Nam.

Từ hơn 60 năm trước, những văn nhân trí thức miền Bắc xã hội chủ nghĩa cũng đã đứng lên tiếng báo động về căn tính đối trá của Cộng sản. Luật sư Nguyễn Mạnh Tấn, một trí thức tại Pháp trước Bắc thuộc chính quyền Cộng sản Việt Nam vào đầu thập niên 50, đến năm 1956 thì bị nhà nòng cốt CS miền Bắc đẩy đưa ra khỏi vì dám lên tiếng góp ý thẳng thắn về những sai sót trong cách xã hội thời đó.

Về cuộc đời của mình, Ls Nguyễn Mạnh Tấn đã phải kêu lên: "**Cộng sản sống bằng sự dối trá, giết hình, những cái sai lầm của nó là đấng tàn bạo của nó trên những vẻ bề ngoài hào hoa mà nó giỏi thích theo ý mình và dùng để tiêu diệt những kẻ mà nó gọi là kẻ thù**"

(Khai báo, trang 147). Luật sư Tấn kể lại:

"**Số đã man quy tụ mãnh liệt và số bất nhân khéo che đậy của họ [= Cộng sản] chĩa hướng trong lòng xã loài người**" (sđd như trên).

Ông Tấn cũng nói rõ: "**Thế giới Việt Nam là thế giới đóng cửa, cũng như toàn thế giới của cộng sản và y. Bên trong người ta cho phép làm những việc không thể tưởng tượng được, bách hại dã man, điên rồ bất nhân. Không ai dám nhìn vào bên trong cái hộp của người, trong đó diễn ra những tội ác chết chóc trong thế giới, làm mất hết nhân phẩm, nhân tính**" (trang 134).

Bằng bút, che đậy và sự dối trá của Cộng sản còn được một cựu cán bộ kháng chiến - nhà văn Xuân Vũ [2] - xác định trong cuốn Địch Bọn Gai Góc của ông: "Địch cộng sản sinh ra để làm hai việc: Nói láo và làm bậy. Họ chúng nói là nói láo, họ làm là làm bậy" (sđd, trang 335). Và ông thẳng thắn nói: "**Bàn tay ác hại của đấng mó tay đâu máu đổ tay đó**" (sđd trang 76).

Thẳng thắn VNCH Nguyễn Văn Thiệu có thể sai nhưng người, những chức vụ ông luôn luôn đúng khi cần đến người:

"**Địch nghe những gì Cộng sản nói, mà hãy nhìn kẻ những gì Cộng sản làm.**"

Ông Phạm Quốc Đống, cựu Đại tá Cộng sản, cựu Tổng biên tập tạp chí Nghiên cứu Lịch sử Quân đội Nhân dân cũng nói: "**Cộng sản và bất tài, và bất lực và bất công.**"

Trong cuộc phỏng vấn của Thanh Niên ngày 20/5/2006, Phó chủ nhiệm Văn phòng QH/CSVN Trần Quốc Thuần phát biểu: "**Các chế độ hiện nay đang tạo cơ hội cho tham nhũng, và vết tích của của Nhà nòng cốt. Không tham nhũng mới là tốt! Những cái mà chúng ta mất đi không phải là mất tiền, mất của, dù số tiền đó là hàng chục tỷ, hàng trăm tỷ. Cái lớn nhất**

bạn mới, đó là đũa o đũa c. Chúng ta sống trong một xã hội mà chúng ta phải nói dối với nhau để sống. Mọi người nhìn nhận sống đó, nhưng mà có ai sống bằng lương tâm đâu! Nói dối hàng ngày nên thành thói quen. Thói quen đó lặp lại nhiều lần thành 'đũa o đũa c', mà cái 'đũa o đũa c' đó là một mặt đũa o đũa c. Đây là một cái nguy, nhưng tôi thấy ít người quan tâm, chỉ chăm chăm vào và tham những này, và tham những kia"
[3]. (Bài phỏng vấn có nhan đề "Cái chết này sinh ra nói dối hàng ngày").

Cái 'đũa o đũa c' một mặt đũa o đũa c phát sinh từ cái thói "có nói không, không nói có", nó lưu thông trong huyết quản của họ và họ quan chức Cộng sản, kẻ cầm đầu là "thần thánh" họ Hồ của họ.

Xin đan cái mới trong một nhiều buổi sáng mà sách báo đã vạch ra và biết tài nói dối của ông Hồ.

Biết tài nói dối của Hồ lãnh tụ

Chúng tôi muốn đề cập đến quyển "Nhưng Mọi Chuyền Về Đới Họt Đới Ng Của Họ Chết Tội" xuất hiện từ mùa xuân năm 1948. Cuốn sách ghi tác giả tên là Trần Dân Tiên. Theo Phỏng vấn Nam Đới Nam Hội [4], vào năm 1985, giáo sư Hà Minh Đới đã xuất bản cuốn "Nhưng Tác Phẩm Văn Của Họ Chết Tội Hội Chí Minh" trong đó có đoạn: "...Đáp lại tình cảm mong muốn của đồng bào và bạn bè trên thế giới, Hội Chết Tội viết bút danh Trần Dân Tiên đã viết tác phẩm Nhưng Mọi Chuyền Về Đới Họt Đới Ng Của Họ Chết Tội..." . (Hà Minh Đới, sách đã dẫn, Tr 132, NXB Khoa Học Xã Hội, Hà Nội, 1985). Thì ra, Trần Dân Tiên chính là Hội Chí Minh.

Tác giả viết từ truyện và chọn một bút hiệu, điều đó chúng có gì là sai trái. Nhưng khi Hội Chí Minh dùng bút danh Trần Dân Tiên để viết sách tố cáo mình, tố cao mình thì thật là một trò lừa dối manh giảo hoặc khó mà chấp nhận. Chúng hỏi, nhưng câu sau đây: "...Bác Hồ của chúng ta vô cùng khiêm tốn; Bác không muốn kẻ cho ai nghe và hoặc đũa o đũa c của mình". "Bác Hồ đũa o đũa c nhân dân ta coi là cha già của dân tộc". "Bác còn vĩ đại hơn Lê Lợi, Trần Hưng Đạo vì đã đưa dân tộc ta vào kỷ nguyên xã hội chủ nghĩa..." !

Tố cáo mình lên đến trời cao, thì thần hóa mình thì đó là tố cáo tố đại hay là khiêm nhường? "...Một người nhìn Hội Chết Tội của chúng ta với đức tinh khiêm tốn nhường ý và đang lúc bạn bè biết bao nhiêu công việc, làm sao có thể kẻ cho tôi nghe bình sinh của Người đũa o đũa c?..."

Chết N (Người) bằng chết hoa ! Thần thánh đây!

Quyển sách mang tên tác giả Trần Dân Tiên ra xuất hiện từ năm 1947! Có nghĩa là từ thời đó Hội Chí Minh đã tôn mình làm "cha già dân tộc" trước khi bắt dân chúng suy tôn mình. Hội Chí Minh huênh hoang cho mình "vĩ đại hơn Lê Lợi, Trần Hưng Đạo" chỉ có người dân nào tung hô ông như thế đâu! Tất nhiên trả đũa bằng họ của ông ra.

Chết tội chết nói dối!

Ngày 06/07/2007, báo Tuổi Trẻ cho rằng "chuyên thăm chính thức Hội đồng quản lý Hoa Kỳ của Hội đồng nhân dân Nguyễn Minh Triết, từ ngày 18 đến 23-6, đũa o đũa c sống quan tâm, chú ý đến biết cái gì và truy vấn thông Hoa Kỳ. Tuổi Trẻ trích giới thiệu cuốn truyện về người phỏng vấn của Hội đồng nhân dân

Nguyễn Minh Trí t v i H ăng truy n hình CNN v a đ c phát trên báo Nhân Dân đ i n t ngày 4-7." Trong bài ph ơng v n y, CNN nêu câu h i v v b t b , b t ù Linh m c Nguyễn Văn Lý, ông Nguyễn Minh Trí t tr i: **"Ông ta (Lm Nguyễn Văn Lý) vi ph m pháp lu t VN. Đây hoàn toàn là v n đ pháp lu t, không ph i là v n đ tôn giáo. Vi c xét x ông ta đ c H i đ ng giám m c VN và Tòa thánh Vatican cũng đ ng tình v i chúng tôi."**

R i khi đàm đ o v i bà Nancy Pelosi, Ch t ch H Vi n Hoa K , ông Trí t i i p i: **"N u nh bà nói r ng chúng tôi vi ph m tôn giáo thì trong s k i n này, ng i đáng l ph i lên ti ng m nh m nh t ph i là H i đ ng giám m c VN. Nh ng trong v x công dân Nguyễn Văn Lý thì H i đ ng giám m c VN l i h t s c đ ng tình, ng h "**

Các v có th nghi ng H i đ ng linh m c không dám lên ti ng nh ng chính Tòa thánh Vatican, n i qu n lý, b o v quy n l i cho các linh m c trên toàn th gi i, trong tr ơng h p này cũng đ ng tình ng h Chính ph VN. "

Ngày hôm sau, ngày 07/7/2007, HĐGMVN i p t c g i th minh xác v i i tuyên b c a Ch T ch Nguyễn Minh Trí t nh sau: **"Câu tr i c a C Ch t ch N c Nguyễn Minh Trí t 'H i đ ng Giám M c Vi t Nam và Tòa Thánh Vatican cũng đ ng tình v i chúng tôi' là không đúng s th t."**

Sau đó ch ng h th y phía nhà c m quy n VN "ph n h i" th minh xác c a HĐGMVN. "Không đúng s th t" là gì n u không ph i là nói đ i? Ch t ch m t n c mà l i đi nói đ i tr ng tr n tr c m t c quan truy n thông qu c t (CNN) và v i m t gi i ch c chính tr cao c p c a n c M , thì nh c hay vinh? Đáng t hào hay đáng h th n?

Th o nào trong ch đ C ng s n i Vi t Nam, **d i trá ch ng ch t d i trá, i u mạnh ti p n i i u mạnh** , t th h này sang th h khác! Trong m i lãnh v c, m i c c u đ ng và nhà n c c ng s n!

Phát huy c ch nói đ i

Các quan ch c C ng s n bi n lu n r ng, trên th gi i i đ u l i ch ng có ng i nói đ i, c p lãnh đ o các nhà n c g i là dân ch Âu M không nói đ i sao? Vâng, nh ng ng i làm chính tr và nh t là nh ng k n m quy n tr n c là nh ng ng i nói đ i và c tình che đ y s th t nhi u nh t. Nh ng trong các n c dân ch Âu M , s th t càng che đ y, truy n thông càng soi mói l i h t ra ánh sáng cho công lu n phán xét. Ông George Bush Cha ch làm T ng th ng đ c m t nhi m k 4 năm r i b dân M cho v v n ch vì đã nói nhi u đ i u không th t mà còn lên gân b o ng i ta hãy "đ c trên môi tôi đây" . Ông Clinton đã t ng gi u gi m chuy n ông dan d u v i cô sinh viên t p s Monica Lewinski, l i còn c quy t mình "không bao gi , không bao gi ..." khi n truy n thông M đánh ông t i b i, l i chuy n ông làm tình v i cô hay b t b v i cô khác mà bêu r u. Hai câu nói c a hai ông c u T ng th ng truy n thông M không ng ng đem ra ch gi u m i khi có đ p.

Còn t i n c Vi t Nam c ng hòa xã h i ch nghĩa, lãnh đ o c nói đ i, truy n thông Nhà N c (trong n c cho có m i m t th truy n thông này mà thôi) c che đ y nh ng m u đ đ ng sau s đ i trá, c th i ph ng tài năng, đ c đ và thành tích siêu qu n b t chúng c a lãnh đ o, thì

làm sao lãnh đạo các cấp không say ng醜 trong "th醜 ng醜 i v醜 vang" mà tiếp tục gia tăng l醜 a đ醜 i cùng dùng m醜 i th醜 đ醜 n l醜 u manh h醜n h醜 đ醜 kh醜 ng b醜 b醜 t m醜 ng nh醜 ng ai c醜 gan dám nói lên s醜 th醜 t đ醜 ng ch醜 m t醜 i b醜 n thân h醜, t醜 c cũng có nghĩa là ph醜 m t醜 i ch醜 ng đ醜 ng, t醜 i ph醜 n đ醜 ng.

Toàn b醜 truy醜 n thông (báo in, truy醜 n hình, truy醜 n thanh) trong n醜醜 c đ醜 u là **TRUY醜 N THÔNG NHÀ N醜醜 C**, là s醜 n ph醜 m đ醜 c quy醜 n c醜 a Đ醜 ng và nhà n醜醜 c (v醜 c醜 m báo t醜 nhân). Nó có nhi醜 m v醜 làm nên nh醜 ng cái LOA c醜 a lãnh đ醜 o và c醜 a ch醜 nghĩa chuyên chính, thì s醜 đ醜 i trá đ醜醜 ng nhiên tha h醜 tung hoành và bành tr醜醜 ng.

C醜 ch醜 nói đ醜 i lên ngôi đ醜 c quy醜 n, t醜 đó s醜 n sinh ra th醜 văn hóa b醜 t m醜 ng, bi醜 u t醜醜 ng c醜 a tính đ醜 ng và c醜 t l醜 i c醜 a n醜 n văn hóa đ醜 ng tr醜 !

Vi醜 c c醜 t xén hay ch醜 bi醜 n câu nói c醜 a ng醜醜 i khác chính là m醜 t trong nh醜 ng bi醜 u th醜 c醜 a c醜 ch醜 nói đ醜 i và c醜 a n醜 n văn hóa đ醜 ng tr醜 - m醜 t th醜 thu醜 t gian trá phá đ醜 đ醜 c khai thác t醜 i đa nh醜 m khu醜 ch đ醜 i h醜 n thù, đ醜 k醜 và h醜 nh醜 c h醜 u gây phân hóa, chia r醜 gi醜 a ng醜醜 i dân v醜 i nhau đ醜 c醜 ng c醜 và đ醜 y m醜 nh醜 n cai tr醜 đ醜 c đ醜 ng, đ醜 c tài và đ醜 c đoán lên đ醜 nh cao chót vót c醜 a quy醜 n l醜 c v醜 y.

Vi醜 c m醜 t câu nói c醜 a Đ醜 c T醜 ng Giám m醜 c Ngô Quang K醜 t trong bài phát bi醜 u c醜 a ngài tr醜醜 c m醜 t cu醜 c h醜 p t醜 i văn phòng UBND TP Hà N醜 i b醜 c醜 chính quy醜 n thành ph醜 Hà N醜 i l醜 n các b醜 ph醜 n truy醜 n thông qu醜 c doanh đ醜 c tho醜 i đ醜 ng lo醜 t c醜 t xén, ch醜 đ醜 ng t醜 i m醜 t phân đ醜 n giáo đ醜 u, r醜 i đ醜 n gi醜 i m醜 t cách sai l醜 c đ醜 ch醜 p m醜, k醜 t t醜 i và nh醜 t là đ醜 tri醜 t h醜 uy tín c醜 a th醜 m quy醜 n tôn giáo, đó là b醜 ng ch醜 ng c醜 th醜 hi醜 n nhiên cho th醜 y s醜 l醜 ng hành c醜 a c醜 ch醜 nói đ醜 i và n醜 n văn hóa đ醜 ng tr醜醜 y.

M醜 t hành vi h醜 c醜 p đ醜 ti醜 n b醜 c l醜 tr醜 n v醜 n s醜 b醜 t l醜醜 ng tr醜 ng tr醜 n và tr醜 tr醜 n ch醜 a t醜 ng th醜 y! Mi醜 n sao k醜 c醜 m quy醜 n đ醜醜 c th醜 a m醜n h醜 h醜 khi ý đ醜 đen t醜 i c醜 a h醜 đ醜 t đ醜醜 c: b醜 nh醜 lãnh đ醜 o tôn giáo, đ醜 t醜 đó ti醜 n t醜 i "phi nghĩa hóa" chính nghĩa đ醜 u tranh đòi công b醜 ng c醜 a ng醜醜 i Công giáo trong v醜 đ醜 t đ醜 i Tòa Khâm s醜 và Thái Hà!!!

B醜 t c醜 ng醜醜 i l醜醜 ng thi醜 n nào khi đ醜 c tr醜 n v醜 n câu nói c醜 a ĐTGM Ngô Quang K醜 t cũng đ醜 u nhìn nh醜 n r醜 ng ngài không h醜 nh醜 c nh醜 v醜 dân t醜 c mình, mà nh醜 c nh醜 v醜 nhi醜 u m醜 t y醜 u không đáng ph醜 i y醜 u do cái c醜 ch醜 ngăn ch醜 n s醜 th醜 ng ti醜 n c醜 a dân t醜 c Vi醜 t Nam t醜 o nên b醜 ng vi醜 c thao túng nh醜 ng nghi k醜, chia r醜, tr醜 tr醜, h醜 b醜 i v醜 c醜 ba m醜 t dân tâm, dân sinh và dân trí... Sau khi bày t醜 tâm tr醜 ng nh醜 c nh醜 c醜 a mình, Đ醜 c Cha K醜 t nói lên ngay cái hoài bão trong sáng c醜 a mình, cái醜醜 c v醜 ng t醜 s醜u th醜 m c醜 a lòng mình, r醜 ng "Còn ng醜醜 i Vi醜 t Nam chúng ta thì tôi cũng mong đ醜 t n醜醜 c l醜 n m醜 nh l醜 m và làm sao th醜 t s醜 đ醜n k醜 t, th醜 t s醜 t醜 t đ醜 p, đ醜 cho đ醜 t n醜醜 c chúng ta m醜 nh, đi đ醜u chúng ta cũng đ醜醜 c kính tr醜 ng".

T醜 i sao l醜 i g醜 t phẳng l醜 i tâm huy醜 t tích c醜 c醜 y đ醜 m醜 t cách vô liêm s醜 đ醜 n nh醜 v醜 y? Ng醜醜 i t醜 tr醜 ng và có l醜醜 ng tri không ai manh tâm ch醜 đ醜i ch醜 ba l醜 i nói c醜 a ng醜醜 i khác ra kh醜 i m醜 ch v醜n hay ng醜 c醜 nh c醜 a nó đ醜 đ醜 t m醜 t m醜 c đ醜ch đ醜 ti醜 n c醜 a mình!

Th醜 h醜 i Đ醜 c H醜 ng Đ醜 o V醜醜 ng Tr醜 n Qu醜 c Tu醜 n có ph醜 n b醜 i dân t醜 c mình không khi ngài m醜 nh m醜 phê phán: "Ng醜醜 i nhìn ch醜 nh醜 c mà không bi醜 t lo; Thân ch醜 u qu醜 c s醜 mà không bi醜 t th醜 n" trong bài H醜 ch Chi醜 n sĩ c醜 a ngài?

Còn nhà văn Nguyễn Kh i thì tâm s : "V i b ão con sâu cái ki n, ng c nhìn nh ng cái đ u kh ng l y làm gì cho thêm bu n ra. Hãy vi t nh ng gì trong cái t m nhìn t m nghĩ c a con sâu cái ki n v y. M t cách nghĩ thi u "t hào dân t c" nh ng ch c ch n là m t cách nghĩ đ ng. Đã t ng có nh ng qu c gia t ng nghĩ t ng vi t r t t hào, r t kiêu hãnh r ng dân t c h đã s i b c tr c nhân lo i c trăm năm, s p ch m tay vào cánh c a thiên đàng r i! Mà r i sao nh ? Là nh m i chúng ta đ u đã đ c ch ng ki n trong su t m y ch c năm nay đ y!" (Đi tìm cái tôi đã m t, cu i ch ng 8).

R i sao? R i ch t toi cái t hào, cái kiêu hãnh kia đi khi mà ch nghĩa C ng s n b ng ch c tiêu vong cùng v i s s p đ tan tàn c a thành trì Liên Bang Xô Vi t vĩ đ i đ y!

Nhà văn CS minh h a thói nói đ i trong gi i quan ch c các n c xhch

Nh c t i nhà văn Nguyễn Kh i, chúng ta không quên Nguyễn Kh i là m t cán b tuyên truy n c a chính quy n CSVN, là đ i tá trong quân đ i C ng s n, Phó T ng Th Ký H i Nhà Văn VN (do CSVN lãnh đ o và ch đ o) và là đ i bi u Qu c H i CSVN.

H u nh su t c cu c đ i làm văn ngh , Nguyễn Kh i h t lòng ph ng s đ ng, luôn luôn làm tròn ý đ ng và l m lúc tr thành cây roi c a đ ng qu t m nh vào nh ng văn ngh sĩ "h u khuy nh" hay "ch ch h ng". Các tác ph m c a Kh i đ u mang đ u n đ u tranh giai c p đ n cu ng nhi t. Y h t văn nô CSVN Ch Lan Viên, Nguyễn Kh i đã đ m c nhóm lãnh đ o đ c tài toàn tr bóp ngh t tài năng, làm hèn đi con ng i l ra không đ n n i hèn. Và r i cũng mu n màng nh Ch Lan Viên v i bài th Cái bánh v , Nguyễn Kh i đ n cu i đ i (năm 2006) m i dám b c l cái nhìn th t c a mình, nhìn vào mình và nhìn vào ch đ , t đó thay đ i não tr ng – tuy h i mu n màng đ vi t nên nh ng trang tùy bút chính tr "Đi tìm cái tôi đã m t" , ph i bày cái hèn c a mình và t cáo tr c đ lu n cái b i c a "đ ng ta" trong cái xã h i g i là xã-h i-ch -nghĩa mà ông đã h t lòng ph ng s . Kh i dành h n m t đ o n dài c a thiên tùy bút đ mô t các khía c nh khác nhau có thói gian đ i trong cái xã h i xã-h i-ch -nghĩa y.

Bài vi t c a chúng tôi đã dài, nh ng có l v n còn thi u sót n u đ c gi ch a đ c đ o n văn đ c đáo c a Nguyễn Kh i. Càng đ c, càng th y th m thía. Xin đ c gi iên nh n b thêm chút th i gi đ nghe Nguyễn Kh i lu n v ngôn t , t c l i nói trong các n c C ng s n:

"Ngôn t l i là cái m t y u nh t trong các lãnh v c thu c th ng t ng ki n trúc c các n c xã h i ch nghĩa. Công dân c a các n c y dùng ngôn t đ che đ y ch không nh m giao ti p, ho c giao ti p b ng cách che đ y, 'nói v y mà không ph i v y'! Nó là cái v c ng đ b o v m i s b t tr c, ch ng l i thói quen hay xét nét l i ăn ti ng nói c a công dân c a m i chính quy n chuyên ch ."

V truy n thông Nhà n c CSVN c t xén l i phát bi u c a v Giám m c Giáo ph n Hà N i là m t đ i n hình minh ch ng xác th c vi c chính quy n chuyên ch xét nét l i ăn ti ng nói c a dân, c t xét nó, t o cho nó m t ý nghĩa khác v i văn m ch nh m đánh l c h ng công lu n đang có chi u h ng b t l i và th m chí nguy hi m cho h .

Nguyễn Kh i vi t ti p: **"Cái cách t b o v y l i càng rõ r t c p lãnh đ o và các viên ch c nhà n c làm vi c c các c quan quy n l c. H nói b ng th ngôn ng khô c ng đã**

mặt hết sinh khí, mặt thôn ngôn ngữ chết, ngôn ngữ 'g', nói chuyện mà người nghe vẫn không thể nhận ra mặt chút thông tin nào. Các buổi lễ và phiên họp báo chí, diễn văn tại các buổi lễ kỷ niệm, báo cáo của Đảng, của chính phủ, của quốc hội, tất cả đều dùng các từ rỗng mồm, ít cá tính và ít trách nhiệm nhất. Người cầm quyền cấp cao nhất và cấp thấp nhất đều biết cách nói mồm, càng nói mồm càng được đánh giá là chính chắn. Và nói dối, nói dối hiên nhiên, không cần che đậy."

Vấn đề từ ngữ nói dối như thế sao không thay đổi được gì vì không mặt ai tin những vấn đề nói. Nói để thuyết phục, nói với dân chúng và tổ do, với tập trung và dân chúng, với nhân dân là người chỉ cần cần để nói còn người cầm quyền chỉ là nô bộc của nhân dân. Rồi nói với cán bộ liên chính, với chính công vô tư, với lý tưởng và cần quy tắc tâm để để nói lên chính nghĩa của người nói. Nói dối lem lém, nói dối lì lợm, nói không biết xấu hổ, không biết run sợ vì người nghe không có thói quen hỏi lại, không có thói quen lưu ý các lỗi gì thích và lỗi gì để kiểm tra. Họ cố gắng hỏi lại và kiểm tra là không được phép, là tội lỗi, để gặp tai họa nên không hỏi gì cũng là mặt phép giới mình.

Người nói nói trong cái trống không, người nghe tuy có mặt để nghe cũng chỉ nghe có những tiếng vang của cái trống không. Nói để giao tiếp đã trở thành nói để không giao tiếp gì hết, nói để mà nói, chỉ là làm người khác không nói. Thốt ra nói thớt mà vẫn hiểu nhau được. Người cầm quyền thì biết là nhân dân đang rất bất bình với những chuyện, nhân dân thì biết người cầm quyền đang nói dối, nhìn vào thực tế thì là biết ngay họ đang nói dối. Những hãy mặt họ với những lời lẽ dối trá của họ, còn mình là dân chúng nên hỏi lại nói thớt là thớt hay không thớt. Mình cần làm theo ý mình và mình cũng sẽ nói dối, nói che đậy như những kẻ cầm quyền họ."

(Nguyễn Khôi; Đi tìm cái tôi đã mất. Chương 18).

Vì sao người dân cũng nói dối, nói che đậy? Phải chăng bởi vì họ đã từng được lãnh đạo chỉ những điều tốt đẹp mà còn ép họ phải làm như vậy? Câu chuyện trao đổi giữa Địch Hoàng và Trần Văn Căn và Địch Hoàng Giám mục Nguyễn Văn Thuận nêu trên đã vạch trần điều đó. Những thói dối nói dối và che đậy không chỉ lưu thông trong huyết quản của kẻ cai trị và truyền sang cho người bị trị, mà còn len lỏi xâm nhập vào các môi trường giáo dục.

"đây xin nhắc lại mối quan tâm của HĐGMVN đến biết đến với lãnh vực giáo dục." **Ngày nay, mô-tơ trong những ngày điếu u gây những cơn bão tâm la sấm gian dâm trong nhiều la nh vực, kẻ cai trị trong môi trường của n đê n sấm thối nhiếu u nhât la gia o du c ho c đống ng. "**

Tiêm virus gian dối vào giáo dục

Nhiều người phải rùng mình khi nghe về Việt Nam thốn nh tho ng có những tên mặt bôn nh SIDA (AIDS) dùng ống kim chĩa máu có virus HIV tiêm vào để tiêm khi tiêm thì không được. Con virus HIV vô cùng nguy hiểm vì nó là virus giết người. Những con virus Dối TRÁ thì nguy hiểm gấp bội. Nó giết chết lòng trí con người và làm băng hoại tư tưởng như nó được gieo rắc vào môi trường giáo dục.

Chết của người nói chính là thốn phm tiêm con virus Dối TRÁ vào các cơ chế xã hội của

thầy giáo dục. Người thầy bạn nhiễm virus DVI TRÁ t d dàng truy n con virus y vào máu th t tr con, nh i nhét s gian d i vào t n óc não chúng, khi n tu i th h h ng, l ng tri chúng n u không tr thành chai c ng thì cũng hóa nên l ch l c. S d i trá tr thành n p s ng bình th ng.

R i thì m t ki u sinh ho t h c đ ng vô cùng linh đ ng, ho t não di n ra: nh thầy cô bày đ ng d n l i các em đua nhau l a d i v i thanh tra, đua nhau l n l o trong đ i m s th ng ngày, gian l n trong thi c , trong thành tích, trong k t qu h c t p và b ng c p, v t i nhà là l a cha, ph nh m . Trong s nh ng tr này khi l n lên, bi t đầu có ng i cũng s tr thành nh ng th công b c gian d i, nh h c đòi L U MANH, DVI TRÁ t khi còn mài đ ng qu n trên gh nhà tr ng.

Ngày 30/6/2006, báo Tuổi Trẻ đăng t i m t b c tâm th g i tân B tr ng B GD-ĐT Nguy n Thi n Nhân. Tác gi b c th ký tên Qu nh Anh, m t ng i dân ðà N ng.

Qu nh Anh vi t: "Làm sao yên lòng khi tôi th ng xuyên d y con không đ c cóp bài b n, không đ c s d ng tài li u trong thi c nh ng đ c báo th y chuy n gian l n trong thi c ngày càng tr ng tr n?"

"Làm sao yên lòng khi cháu tôi v k l i r ng tr c khi vào ti t thao gi ng, cô giáo c a cháu d n t t c h c sinh đ u ph i gi tay phát bi u khi cô h i, nh ng em nào bi t thì đ a tay th ng, em nào không bi t thì đ a tay h i cong cong đ cô bi t ch ng(nói có tr i đ t, đây là chuy n hoàn toàn có th t, không ph i chuy n ti u lâm)".

Tr n H ng H nh, m t n sinh l p 12 ð Hà N i chia s : [5]"**Ngay t l p m t, h c sinh đã nói đ i, v y nên khi đ n tu i chúng em, hà c gì l i không nói đ i?"**

Ôi! Chua xót!

VietnamNet ngày 14/7/2006 có đăng bài vi t "C Nhân X u H " c a Phan H u D ng ð Hà N i, trong đó tác gi vi t: "**Tôi không có ý ph đ nh nh ng thành t u c a n n giáo d c n c nhà, nh ng t n n ch y theo b ng c p, mua b ng c p mua đ i m, ph n l i không ch c a ngành giáo d c mà có ph n l i mang tính h th ng c a hi n tr ng nói đ i, c a b nh thành tích đ ng tràn lan trong m i lĩnh v c c a đ i s ng, có 'nh m m t' cũng th y đ c".**

Tác gi bài vi t báo đ ng: "**S gi đ i, l a l c ng tr và s thành "ch n m c" và quy lu t ph quát c a xã h i n u chúng ta không hành đ ng ngay t bây gi ..."**

Giáo s Hoàng T y than th [6]: "**Hi n nay thói gian d i trong xã h i và nhà tr ng c a ta r t tr m tr ng... H c trò gian l n trong thi c ; th y giáo, cán b qu n lý giáo d c đ i trá khi báo cáo thành tích... Nh th s n ph m giáo d c làm sao t t đ c?" Ông Hoàng T y k t lu n: "... Mu n cho dân giàu, n c m nh, xã h i còn b ng, dân ch , văn minh ph i tr t n g c n gian d i..."**

Nói v y, nh ng th c hi n đ c nh v y khó l m! Ai đ i đá vá tr i? Ai tr đ c khi cái g c n n gian d i n m trên đ nh quy n l c chuyên ch ?

Những vấn đề hiện nay, chúng ta không nên bị quan. Bởi vì:

Kết luận

Sau khi trải qua những gì cũng sẽ biến đổi và biến đổi, nhất là những điều kiện thu hút đến từ này. Thomas L. Friedman [7], tác giả cuốn Chiếu Lexus Và Cây Ô Liu [8], có kể câu chuyện của ông về Liên Xô như sau: "Trong những năm 80, Liên Xô, trên tờ Pravda [9], có một ảnh chụp chú thích là 'dòng người chờ phát thanh Hoa Kỳ'. Những người nhìn kỹ hình thì ra đó là dòng người xếp hàng trước cửa hiệu bánh mì Zabar's ở Manhattan [New York] vào một sáng Thứ Bảy."

Kể xong câu chuyện, ông Friedman cảnh cáo: "Đừng có để cái trò đó thổi bay - thổi đi Trung Quốc! Một khi người ta có Internet."

Chính quyền để tài liệu càng dùng hình sách để truy cập những người quảng bá sự thật và tin do dân chắp qua Internet, Internet càng làm nên một giá trị dân chủ hóa của chính công nghệ kỹ thuật số (Internet). Thomas L. Friedman trích dẫn một câu nói của ông Lawrence Grossman nguyên Chủ tịch hãng Truyền hình NBC nói về quá trình dân chủ hóa công nghệ như sau:

- **In ấn** biến chúng ta thành các gia đình.
- **Photocopy** biến chúng ta thành những nhà xuất bản.
- **Truyền hình** biến chúng ta thành khán giả.
- **Và công nghệ số hóa** [của Internet] cho phép chúng ta trở thành các hãng truyền thông" (sđd, trang 109).

Trong các vấn đề báo chí những công dân vẫn đang chờ dân chủ và nhân quyền tại Việt Nam, các vấn đề đàn áp người khiêu khích đến đại và dân oan trong nước, người không có internet, bản dân thiên hướng trong lòng ngoài nước khó mà nhận rõ và đánh giá chính xác những gì "Công dân nói" với những gì "Công dân làm" và tin tức chuyên biệt của là chuyện của mọi người.

Chú thích:

[1] Tùy bút « Đi tìm cái tôi đã mất » của Nguyễn Khôi, một cán bộ tuyên truyền của chính quyền CSVN, trong quân đội có cấp bậc đại tá, Phó Tổng Thư Ký Hội Nhà Văn VN và là Đại biểu Quốc hội.

[2] Xuân Vũ, tên thật là Bùi Quang Trí, sinh năm 1930 tại tỉnh Bến Tre, tham gia kháng chiến chống Pháp lúc 15 tuổi, gia nhập đoàn thiêu nhi cứu quốc do Trần Bình Trọng chỉ huy. Sau Hiệp định Genève 1954, ông tập kết ra Bắc. Năm 1958, được kết nạp vào Hội nhà văn. Năm 1965 được tham gia chiến trường miền Nam với nhiệm vụ sáng tác văn nghệ cổ vũ tinh thần chiến đấu trong bộ đội. Nhân dịp này, ông bắt đầu nghề nghiệp, trở về hàng ngũ quốc gia. Từ đó ông sáng tác nhiều hơn. Các tác phẩm của ông phần lớn có sức thu hút mạnh mẽ vì lối hành văn khá linh hoạt và lôi cuốn.

[3] Những trích dẫn từ cuốn Un Excommunié (có người dịch là Kêu Bức Khai Trừ, người khác dịch là Kêu Bức Vứt Tắt Thông theo nguyên ngữ excommunié) của Lê Nguyễn Minh Tuấn và Nguyễn Văn Phú, Nhà Văn Phụng Ký Hay Hội Nhà Văn Minh Vĩ. Thông Vũ xuất bản. CA, 1999. Các

đoạn trích từ hồi ký Tôi Bị Đem về Hoàng Hải và Quỳnh hay từ "Việt Cho Mẹ Và Quê Hương" của Nguyễn Văn Trấn, hoặc của Xuân Vũ... cũng thế.

[4] Kêu gọi, đấu tranh cho dân chủ và nhân quyền tại VN.

[5] Giữ tay phát biểu là trò lừa dối, thối nát của sinh viên bất phân biệt trong các cuộc thanh tra nhà trường hiện là trong các giới học bình thường.

[6] Hoàng Tuân: Cần thay đổi cách nhìn đời và giáo dục. Trích từ quyển "Giáo Dục – Nhận thức và tâm huyết". NXB Thông Tấn, Hà Nội, 2006.

[7] Thomas L. Friedman là một nhà báo nổi tiếng đoạt giải Pulitzer, bình luận viên quan trọng của The New York Times. Thomas L. Friedman là một trong những nhà bình luận hàng đầu của nước Mỹ và quan trọng của thế giới. Sinh năm 1953 tại Minneapolis, ông đã học tại Đại học Brandeis và Trường St. Anthony, Đại học Oxford. Cuốn sách đầu tay của ông Tại Beirut đến Jerusalem đoạt giải National Book Award năm 1988. Friedman cũng đoạt hai giải thưởng Pulitzer trong thời gian làm Trưởng ban phân xã tại The New York Times tại Beirut và Jerusalem.

Friedman hiện sống ở Bethesda, Maryland, cùng vợ là Ann và hai con gái là Orly và Natalie.

[8] Cuốn The Lexus And The Olive Tree, Lê Minh dịch, NXB Khoa Học Xã Hội, 2005, do Tổng Lãnh sự Mỹ tại Sài Gòn tài trợ. Chúng tôi trích dẫn từ bản dịch hơn 700 trang của Lê Minh. Cuốn sách bàn về toàn cầu hóa, trong đó tác giả dành ra Chương 4 "... Rủi ro những bước tiến theo nhau sụp đổ" để đề cập tới hiện tượng dân chủ hóa mà Internet tác động trên các chính phủ độc tài.

[9] Pravda (Sự Thật), cơ quan ngôn luận của Đảng Cộng sản Liên Xô trước đây, thành lập năm 190, ghi nhận nhân dân của CSVN tại trước đây nay.